

6.12.60

11.30 - רוזן.

רו"מ על הפרשה ער עכשיו. כיום ג' הישיבה המסיימת אולי.
מה לפי דעתי נחברר לעת-עתה (על-פי עיון בחומר של אולשן, רו"מ
כתן, מקדיון שהיו לפנייהם וגם מסמכים שלא היו לפנייהם) (פרוטוקול
הממשלה פברוארי 1955, משפט זיידנברג). מעובדות הכרורות
ברור כי אלעד קיבל בטון פתי 1954 הוראות מבן-צור לגשת למצרים
ולקשות פעולות מאותו סוג שנעשו אחר-כך. אלעד הורר בדרגה מקודם
ע"י משפט זכאי - באשמה גנבה. היה מעוניין לקבל הורא הדרגה שלו
ומימש הודמנות להצטיין. ב-2 וב-14 ביולי כבר נעשו פעולות
ע"י 131 במצרים. ב-17 ביולי נתן בן-צור הוראות באלחוט להפעיל
האוליה לא רק נגד בריטים.

ב-1 באבגוסט כאב בן-צור רו"מ שבו הוא כוטר רו"מ על
פעולות האוליה - פנה 8 פעולות, כולל 2 ו-14 ביולי.

ועד אולשן המהילת ב-2 בינואר 1955. 5 ימים לפני זה
בה אלעד ארצה להעיד בפני הוועדה. נבואו מטר לו מלפוג סכתב בשם
בן-צור, ועדא כאן קבעה על-פי סכתב זה ניהנה לו הורא לשקר
לפני ועדה אולשן ולהתכחש סכל הורא שקיבל בפתי להפעיל האוליה.

השאלה היא אם לבון נתן ב-16 ביולי הוראות.

אף אחד לא טען בוועדה אולשן ולא בוועדה כאן שלבון נתן
הוראות לפני 16 ביולי.

גיבלי בוועדה אולשן מטר לוועדה זו סכתב ששלם ב-19 ביולי
לדיין בא"ב. ובסכתב נאמר שקיבל הוראות מטר-מבטחון, מעכסנו
החברים לפעולות, ואני מקווה כי באזירתן אוכל למסור לך על הצלחות.

דיין קוב ב-12 ביולי וחזר ב-19 באבגוסט.

לבון טען שסכתב זה הוא סחוברק, לכל המאות מספיק חזה מוכנס
לאחר סכן. הסכתב האורגיגולי לא היה לפני ועדה אולשן. דיין מטר
שחזר קיבל 2-3 סכתבים בגיבלי, אבל אינו זוכר אותם. קיבל הסכתב

בהיותו כבטיס אמריקני, קרע המכתב. אבל יתכן שהמכתבים נצטברו
בווינגטון ואחר-כך קרא אותם. גם הרצוג קרא המכתבים וגם רבין.
הרצוג אומר שקרא המכתב אבל לא זוכר מתוכן. יצחק רבין לא נחקר
עד עכשיו. אולשן ודורי מוענים שהדבר לא ברור להם. הם אומרים
שייתכן כי גיבלי מכניס דברים אלה למכתב למען אליבי.

בפני ועדה כזו היה רק הפאק המכתב של גיבלין. הפאק שהוצג
פארכיון של הרמטכ"ל. הפאק זה נשלח לבדיקה לפשטרה, והשוטר קבע שני
דברים: (1) האריץ לא דוץ, (2) והדף השני (שבו יש הסיסמה) והדף
הראשון נכתבו באותו זמן.

ועדה כזו קובעת פשוט מה שלא היו tampering במכתב,
ומכתב כזה נשלח לדיין. אין זיופים במכתב. בשעות כנראה הם אומרים
זהם גם על מקום המכתב. ועדה כזו קבעת שבן-צור שיקר וחידים מה אלעד
לשקר, וגיבלי לא דיבר בכנות ולא אמר אכל מה שיועד והתנער מהאריזות
להוראות של בן-צור.

אם לעשות רק לפי החומר שלפני הוועדה - אפשר להגיד כמעט
באחלט כי לבון לא נתן הוראות ביולי.

ועדה אולשן אמרה בצדק צריך לבון לא אקר ולא גוף בגיבלי ולא
דיבר עם דיין ורק באחד בנובמבר, בישיבת המטה, כשהיין אחר על הכל
דו"ח רק אז נמסר לבון לערער, אבל אמילו אז לא אמר לגיבלי ולדיין
למה עשיתם זאת, אלא אמר להסוף חומר. רק 5 ימים לפני ועדה קבלטן
שם דיין מלבון שלא נתן הוראות, ודיין אמר לבון מה הוא דורש
שיחזור מדבריו במטה, ולבון אמר לא. ייתכן שלבון חשב אז שיש להעביר
כל העניין לוועדה אולשן.

לבון קנה ששם להקירה, שהיא יגיע לחבריה בעצרים, אם חיצונים
יפתחו. זה נתקבל על דעת אולשן, אבל הם אומרים שיש להבטיח בין
הקירות ובין החתרניות או נזימה נגד בן צור וגיבלי.

לבון קונה על כך שרק ב-1 בנובמבר שם שהימנים לו העניין.

על זאת מבינה ועדת מולשן מדוע לא הגיב גם לפני תיחוס לפצמו
החורטום ולא הביע כל התמרמרות. אולם מולשן אומר שאין להסיק מכך מסקנות.

רוזן טבור שהיחסיים היו כאלה שלא דיברו על דבריהם אלה.
השאלה היא מדוע דייין, כשראה שזה כשלון לא אמר ללבון מה קרה. זאת היה
פסוק כזה במכתב - מדוע לא מעיר כלום בשבוע. אמר דייין שהוא רגיל
שיעשו דבריהם כאלה.

רוזן מוסיץ 1

בהחילת מאי היתה שיחה בין גיבלי ולבון. לבון שכתב באילו
השיחה, אבל אפי הזכיר וגם גיבלי מאשר זאת, כי בשיחה זו הציע גיבלי
מעולות במצרים, ואדבר היחיד שנחקבל על דעת לבון - כך אומר גיבלי -
היו טגיקות בטחנקנים בריטיים באזור האעלה. אולם המעולות ביולי לא
היו מוחנות דווקא נגד הבריטים, אלא כהיקף יומרושכ. אגב, העניין,
לבון אמר בוועדה מולשן שגם מאי חשב שלבון נתן מוראות וזהו פייח
זאת לשיחה לבון גיבלי בראשית מאי.

רוזן טבורז אין כל הוכחה שלבון נתן מוראות, רוזן מומר
כמעט בבחון שלבון לא נתן מוראות, וגם ב-16 ביולי ממוקטק.
לבון טווכיח פטטיחה לא יכולה להיות ב-16 ביולי, אבל גיבלי טען
בוועדה מולשן שיחכן כי טעה במאריך.

כינטיים בא המכתב של יומי אלי, וחביעה טלומון וגבלי.
טלומון אומר ששני מיוטי שכאילו לבון אמר שאין כבר מעולות, ואילו
ירעמי לא הייתי נותן מוראות.

הוועדה קור לא בהחילת להתווכח על העניין.

מכתב העמים רוזן רוצה לשטול כמה שאלות לבון, בן-צור, גבלי,
רבין ועוד.

גיבלי אומר שטנקי קתם וררי. גיבלי נחקר אתו מיד וחיבר
לו על החורטום.

הויצור נסע למרים לחקור אנשים שלא נחקרו בוועדה כאן.

גרור כי מהמיקים של החוליה (בארכיון) נעלמו כמה ניירות.
גם היו זיופים לפי יומי באמ"ן, אבל טען את אפשר לברר, שאלה היא
את אטזר לברר אם נקשו זיופים, ומה היו הזיופים. במשפט נוד אלעד
נחברר כי אלעד גנב מהמיקים של 131 מסמכים סודיים חשובים, ויחכן
שגם הוציא מסמכים הנוגעים לפרשה.

כך נראים הדברים בעיני רוזן. אבל היה רוצה לראות עוד
אנשים אחרים: גיבלי - אם שאל את דיין בשובו אם קיבל מכהנו (לפא
שאלה זו ?) כלומר - אם דיבר גיבלי עם דיין בשובו על הפרשה.

רוזן רוצה לומר לי שאני מגזיז בהסיבות ועדא הקירה
להבדיל מוועד בירור. גם בוועד הקירה אפשר לסרב לענות, יש רק
קנס על כך. גם אין לאגזים בערך השכועה (אבל יש משפט על כך - כן),
קשה לחוכים שנאמר שקר.

רוזן רוצה לדעת אם אני מסכים שכלי היומם ועדא הקירה -
ישאלו עוד כמה אנשים. בעהונים איום יש כמה דברים לא נכונים:
רוזן, שיטרים ומינן חס בע- כן-כוריון, כלומר בעד ועדא הקירה.
רוזן אינו בעד וועדא הקירה, אבל היה רוצה לשמוע עוד כמה אנשים.

בצבא כאילו מהחלכם שמועג כי אלעד "מכר" את ארשא
ואשילו הפעולות ב-14 ביולי הופעלו על-ידי אלעד, בעזרת מאינשלבינס
הטגרי, בשביל להכשיל אותם.